

Maitagarria eta desira

Mariasun Landa

www.mariasunlanda.net

Jendeak ez badaki ere, maitagarriak oso despistatuak izan daitezke. Batez ere malenkonia instant batek harrapatzen dituenean. Segundo eskas bat izan daiteke baina maitagarrien segundoak ordu asko izan daitezke gizakientzat, aste pila usoentzat, hilabete mordoan arrain gorrientzat, eta makina bat urte inurrientzat.

Honako istorioa hau maitagarri batek malenkonia instant hori izan zueneko unean hasten da. Etxe bateko zabalza gainean hegan zihuala, hara non malenkonia instant horrek jo eta terraza batean erori zen, zuhaitz batetik erortzen den hostoaren antzera. Eta hantxe geratu zen, eguzkitan lehortzen ari zen arropa mordoaren artean endredatuta, oihalezko kroketa bihurturik.

Arropa zabaltzen ari zen orduantxe Aeiou neskatoa txundituta geratu zen hura ikusita, eta zutitzen lagundu zion berehala maitagarriari.

— Nor zara? —galdetu zion maitagarria baino mamua zirudien izaki arraro hari.

— Maitagarri bat naiz. Une batez malenkoniatsu jarri eta erori egin naiz, baina ondo nago. Maitagarriak ondo gaude beti.

— Ah! Pisurik ez duzuelako!

— Ez dugu pisurik ezer ez zaigulako pasatu, denboragabeak gara, ahalguztidunak.

Aeiouk aho zabalik begiratzen zion bere aurrean edertasun lilugarri eta distiratsua hartzen ari zen izaki berriari.

Arantxa Paskual Elustondo

— Badakizu zorte handia duzula ni eza-
gutzeaz, maitagarri bati lagundu ahal izanaz.
Aipatu desira bat eta berehala beteko da, hauxe da
nire ordainsaria

— Desira bakarra?

— Ba bai... behin bakarrik erori naiz eta —
erantzun zion maitagarriak, neskatoak zeken eta
zuhurtzat hartzen zuelakoan.

— Bale!

Eta Aeiouk begiak hertsu, ezpainak estutu
eta hausnartzeari ekin zion, matematikako
buruketa zail baten aurrean bezala. Neska azka-
rra izateaz gain, irakurzale amorratua zen beraz,
gogora ekarri zuen hainbat ipuinetan entzun-
dakoa: arriskugarria zela berehala desira bat
eskatu eta desira hori betetzea. Hori gertatu eta
gero, ipuinetako gizon edo emakume haiek ez
ziren inoiz asetzen, dohakabe eta zorigaiztoko
sentitzen ziren betiko.

Denbora pixka bat hartu zuen: minutu batzuk
Aeiourentzat, ordu pare bat usoentzat, astebete bat
arrain gorrientzat, urteak inurrientzat.

— Une honetan, hauxe desio dut gehien: zu
bihar berriro etortzea gauza bera galdetzeraz

Erantzun ezin harrigarriagoa maitagarri ba-
tentzat.

Are gehiago, hurrengo urte luzeetan erantzun
bera jaso baitzuen egunero-egunero.

Eta hori ez zen, hain zuzen, Aeiouk desira
eta nahirik ez zituelako izan. Alderantziz. Urteak
joan, urteak etorri, une zoriontsu eta alaiak adina
izan zituen une larri eta estuak Aeiouk, andre heldu
bihurturik. Lan, osasun, diru, maitasun arazoak izan
zituen barra-barra. Hitz batean esanda, desira bat
izan eta hura betetzeko ezin konta ahala aukera
izan zituen ile urdin-urdina izan arte. Eta denboraldi
luze hartan guztian, egunero, maitagarri malenko-
niatsuak erantzun berbera jaso behar izan zuen:

— Zu bihar berriro etortzea eta gauza bera
galdetzea

Urte pila pasatu ziren Aeiourentzat, men-
deak usoentzat, milurtekoa arrain gorrientzat, argi-
urteak inurrientzat

Harik eta egun bat heldu zen arte, non mai-
tagarriak ohiko galdera egin baitzion azken aukera
zela jakinik.

— Ez dut jadanik gogo edo grina berezirik.
Zure bisitaldiak bizitzen lagundu didate, nire nahia
desiratzea baitzen. Desiatzea desio nuen.

Esaten dutenez, irribarrez hil zen Aeiou.

Eta irribarre hura maitagarri batek bere
bizitza eternalean inoiz ikusi duen irribarrerik enig-
matikoena izan zen.

